

Mocsár Gábor. Ez utóbbi például a szegedi olajmunkások élet- és munkakörülményeit ismerteti meg velünk. Az egész fiatalok közül Csoóri Sándor, Garai Gábor és Galgóczi Erzsébet nevét említeném. A sorozat a különböző írói vállalkozásokkal össze fogja adni Magyarország írói szociográfiái térképét. De ugyanakkor olyan vertikális témák is feldolgozásra kerülnek, mint például az ifjúság helyzete, a sokgyermekes családok élete és hasonlók.

— Az egész vállalkozást bizonyára az írószövetség irányítja?...

— Igen, de hathatósan támogatnak bennünket a párt- és az állami szervek is. És nemcsak politikai támogatást, hanem még anyagit is adnak hozzá, hiszen itt komoly kutatómunkáról lesz szó. Íróinknak olyan komoly nagy erővel kell majd megbirkóznok és versenyezni kelniök, mint Illyés Gyula: Pusták népe, vagy Nagy Lajos: Kiskunhalom-ja és más, ma már klasszikusnak számító művek.

— Mit várnak a sorozat mostani szerzőitől?

— Elsősorban azt, hogy az igazat, illetve a valóságot írják, minden körülmények között. Még akkor is, ha ez nem mindig a leghízelgőbb. Másodsorban, hogy saját személyiségüket adják a kötetben, s hogy a különbözőségeken keresztül mégis teremtdjék a sorozatban egy belső szerves egység.

— Nem említhetnénk meg néhány témát és író?

— Biztosnak látszik, hogy Erdel Ferenc a város problémájával, Mocsár Gábor, mint már mondtam, az alföldi olaj-gáz kincs felfedezésével foglalkozik, Márkus István Szolnok megye vízgazdálkodásáról ír, Galgóczi Erzsébet a Győri Vagongyár életét, Sükösd Mihály pedig az ifjúság problémáját dolgozza fel.

— Mikorra várható az első kötetek megjelenése?

— Hazánk felszabadulásának 25-ik évfordulójára jelennek meg az első kötetek, de azt, hogy melyek lesznek ezek, most még nem tudnám megmondani. Egy azonban végleges. A kötetek a Szépirodalmi Könyvkiadó gondozásában jelennek meg, mi magunk is nagyon várjuk, milyen érdeklődést, visszhangot vált ki az új sorozat az írók és az érdeklődők körében.

UNGVÁR MÁRIA

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

SvanteK János — Kalocsa (de üzenhetjük többeknek is).

Kísérő sorok nélkül érkezett Öröm c. írásával nem tudjuk mi szándéka volt? Ha csak hangulatjelentés: rossz helyre küldte, ha „irodalom”. akkor a fogalmat becsüli alá. Kérjük, ne fárassza szerkesztőinket nehezen olvasható, célja tévesztett tintajegyzetekkel. Ha folyóiratunkat olvasni is szokta, becsülje meg önmagában is az olvasót.

Nem közölhető kéziratot küldtek: B. S. Makó, H. M. Jászberény, G. L. Hatvan, M. M. Székesfehérvár, S. G. M. Karcag.

ODA KELL FIGYELNI,

amikor egy komoly fórumon, komoly emberek, ha nem is a totalitás igényével, de mégis elemzően arról beszélnek: mit tettek eddig a hazai irodalmi fórumok a környező népi demokráciák magyar nyelvű irodalmának megismerése, értékelése, propagálása, közkinccsé tétele érdekében.

Mi is odafigyeltünk. Megtudtuk, hogy a Budapesten szerkesztett folyóiratoknál dolgozó kollégáink sokat tettek a fentiek érdekében — de még nem eleget...

Megtudtuk azonban azt is, hogy a vidéken szerkesztett folyóiratok ilyen irányú — és fővárosi kollégáit megelőző — rendszeres tevékenységére viszont mind e ideig nem figyeltek oda. Ide sem, a Tiszatáj területére — pedig közelebb vagyunk kanyargó vasútainkkal is, mint az érintett magyar nyelvű irodalmi területek!

Szerencsére ezt ottani barátaink már régen észrevették.

Oda kell figyelni!

(A—Y)

EGY SZEGÉNY SORSÁRÓL

A Csongrád megyei Hírlap májusban kezdte meg Tóth Béla Olaszok a szegedi várban című regényének folytatásos közlését. Eszünkbe juttatja ez azt a szomorú kálváriát, amit ez a jó ifjúsági regény megtett az elmúlt években a kiadók hideg-rideg ügyintézésének folyosóin és lektori szobáiban. Minden tiszteletünk a Csongrád megyei Hírlapnak, hogy megjelenteti a regényt, de talán mégsem kellene csak itt megjelennie ennek a műnek, akkor, amikor bizony nem vagyunk elkényeztetve jó ifjúsági művekkel.